

Goigs de Sant Pere Almató

Sant Feliu Sasserra

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Nucli urbà
Emplaçament Església de Sant Feliu. Plaça Torres i Bages

Coordenades:

Latitud: 41.94394
Longitud: 2.02306
UTM Est (X): 419021
UTM Nord (Y): 4644013

Classificació

Número de fitxa 08212-27
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1991
Autoria de l'element: Mn. Valentí Miserachs (música) i Lluís Badia i Torras (lletra)
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Sense accés
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic. c/ Santa Maria, 1, 08500 (Vic)
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dj., 06/04/2006 - 02:00

Descripció

Es tracta dels Goigs en honor de Sant Pere Amató, màrtir al Tonquín (1861). La música dels Goigs va ser composta per Mn. Valentí Miserachs i la lletra va ser escrita per Lluís Badia i Torras. La primera edició va sortir el setembre de 1991, uns tres anys després de la canonització del Sant per Joan Pau II.

Els Goigs estan emmarats en un requadre que presenta motius geomètrics. A la part superior es mostra un retrat del Sant, i per sota una línia divisora els Goigs narren la vida de Sant Pere Almató des de ben petit fins que morí a Tonquín, passant per les seves estades a Oristà, Vic i Manila. A la part inferior hi ha la seva partitura. A la part del darrere dels Goigs hi ha un resum històric de la vida del Sant la descripció de la seva família. Aquest material va ser recopilat per Mn. Lluís Freixa, Rector de Sant Feliu Sasserra.

Observacions:

Les campanes de l'església toquen la tornada dels Goigs de Sant Pere Almató cada dia a les 12h del migdia.

GOIGS EN
SANT PERE
Màrtir al

Fill de St. Feliu Sasserra

HONOR DE
ALMATO
Tonquin (1861)

Bisbat de Vic

Si el vostre cor jove s'aferra
a la virtut com a un ímant,
la fe i l'amor d'aquesta terra,
Pere Almató, vetlleu constant.

De ben petit, ja pare i mare
us inculcaren -fent-ho ells-
d'estimar Déu, que a tots és Pare,
buscant el bé d'infants i vells.
Els camps de Sant Feliu Sasserra
vostre virtut va perfumant...

Uns temps de haites fusticides
la llar faran desarelar;
un nou recer clos les ferides
-amb pa i treball- a Oristà.
La malveïtat d'aquella guerra
vostre carni' un pech al davant...

Amb un cos flac, l'ànima en flama
Déu i els germans voldrà servir,
quan ja sentiu com us reclama
per pastoreu, l'Anyell diví.
Si els béns del món us són desferra,
tota virtut és diamant...

A Viu i en terres de Castella,
aieu plant la ment i el cor
mentre un corpeïn Maria, estrella
que us guiarà sempre a bon port.
Algú ja escriu -pta que no s'erra!
que fóreu "mans, humit i sant".

Engegu preet difícil ruta,
per l'Evangeli, a moss llunyans;
sols el rosari us avelluta
les aspres hores sens descans.
El dur camí no us desaferra
d'aquest país dels anys d'infant...

Us prepareu més a Manila
com dominic missioner:
voleu ben cuita vostra argila,
i fer ben fet el que heu de fer.
Ja sacerdot, "sal de la terra"
serau com Pau el caminant...

Per predicar, amb la passa ferma,
fins al Tonquin us embarqueu;
voleu segar amb paraula, l'erma
terra dels cors que trobareu.
Aquest projecte Déu esguerra:
serà la sang reg fecundat...

L'emperador Tu-Duc propaga:
"Arreu tot el cristià!",
i, com tants d'altres, l'odi amaga
sota l'excusa d'un bé humà.
Europa us deixa, i us aterra
descobrir Jades delatant...

Màrtir meriti l'aniversari
del naixement vostre aquí dalt,
amb dos companys, com un monstri
de la fe en Crist, universal.
Un castellà i un basc entera
el poble amb vos, català sant...

Vostres despulls retornarem
a Viu, per dar-los bon repòs;
mes all' que un jorn les profanarem
semblant les cendres fora el clos.
Ara, però, llum sobre gerra,
la claror vostra ens va guiant...

TORNADA

Lliri de Sant Feliu Sasserra,
de Jesucrist brau militant,
la fe i l'amor d'aquesta terra...
Pere Almató, vetlleu constant.

Preguem per nosaltres Sant Pere Almató. Rí. Perquè siguem dignes de les promeses de nostre Se, Jesucrist.

Preguem: Vós, Senyor, heu enaltit la fermesa de Sant Pere Almató coronant-la amb el martiri. Per la seva intercessió, feu que us servim fidelment i siguem conats amb ell en el cel. Per N. S. J.

Música: Mn. Valent Mirancho
Lletres: Lluís Dalda i Torres

Amb llicència eclesivística
1ª edició: setembre 1991

Fou canonitzat per Joan Pau II
el dia 19 de juny de 1988

Dipòsit legal
B - 43350-91

casa del sant i la corca d'aram, que mereixia ser guardada amb respecte i veneració, com si fos una relíquia, desaparegué durant la guerra del 1936-39.

EL PARE DE PERE ALMATO, el Dr. Salvi era el metge de Sant Feliu quan nasqué Pere. El Dr. Salvi era fill de la casa parat Almató, de Sant Martí del Bus.

LA MARE DE PERE ALMATO era filla d'una família molt honorada de Cervera. Es deia Antònia Ribera. Els seus pares tenien una bona anomenada a la ciutat de Cervera, en aquell temps famosa per la seva Universitat.

GERMANS DE PERE ALMATO: El nostre sant tenia un altre germà, que es deia Salvi com el seu pare, que també seguí la carrera de metge i quatre germanes. De les germanes, dues, Teresa i Josefa prengueren l'estat del matrimoni i les altres dues: Antònia i Maria entraren religioses. La primera hagué de sortir del Convent per falta de salut i la Maria fou una floe exquisida de l'Institut de les Terciàries Carmelites de la Caritat, morint amb fama de santedat a Madrid l'any 1863. Tenia per confessor i director espiritual Sant Antoni M^o Clare.

EL MES NOTABLE que es refereix dels primers anys de Pere és l'amor a la soledat, però a la soledat activa de l'oració i de la consideració de les veritats eternes que si es poden gravar fonament en un cor tendre, es pot assegurar que no fallarà la virtut del cristià en les contingències i atzars de la vida.

ESTADA A ORISTA: Durant els anys 1838-40, a causa dels disturbis de la guerra civil tan excessiva i que, per ser un lloc molt transitat el poble de Sant Feliu, havent de sofrir més, la família Almató decidí anar a viure a Oristà. Per això és més que probable que a la Paròquia s'Oristà, Pere feu la Primera Comunió ja que, quan hi anaven tenia 8 anys.

EL 1842 FOU L'ANY D'HAVER-SE DE SEPARAR DELS PARES per anar a estudiar a la capital de la diòcesi, la ciutat de Vic.

MARTIRI DE SANT PERE ALMATO I DELS BISBES BERRIO-OCHOA I HERMOSILLA. En el llibre Vida i martiri del Beat Pere Almató publicat pel canonge de Vic Dr. Jaume Collet el 1906, any de la Beatificació, parlant del martiri, diu textualment:

"... el Governador de la província oriental, per consell del còrdebre Nguyéu-Dinh-Tan, Governador de la província Meridional, determinà tallar-los el cap. Així és que el dia primer de novembre, dia sagrat per ser dedicat a Tots Sants, i en el qual el meu cononavi, Pere Almató, complia 31 anys, fou el dia feliç, escoltít per obtenir el triomf els tres sants sacerdots de Jesucrist.

Quan començà a córrer la veu que eren conduïts al suplici, una immensa gentada es posà a les portes de la capital per tal d'acompanyar-los al lloc de l'execució.

Obrim pas a la fúnebre processó dos cavalls i dos elefants; seguiren quatre companyies de tropa a dues files i, enmig d'elles, les tres gèbies voltades de soldats amb espasa desembainada.

aquella profunda meditació que li era tan familiar i en la qual s'exercitava amb freqüència, i finalment la última era la que conduïa al venerable bisbe de Milet, Sr. Hermosilla que assegat a la seva gèbia com a un carno triomfal, amb cara festiva i aspecte tranquil, anava benedit a tots els qui presenciaven un espectacle tan colpidor.

ARRIBATS AL LLOC DEL SUPLICI, el manderí fiscal manà obrir les gèbies i aleshores els tres venerables s'agerollaren i l'il·lm. Sr. Hermosilla suplicà els deixessin pregar durant una hora, acceptant-ho el manderí fiscal. Finalitzada aquella oració tan fervent, durant la qual tingueren sempre els ulls fiant al cel, l'il·lm. Sr. Hermosilla digué als mandarins que estaven ja preparats pel què volguessin fer amb ells.

Inmediatament el fiscal manà als botxins que els lliguessin les mans a les espatlles i els cossos a uns pals que pel suplici havien clavats a terra. Ho feren aquells cors inhumans amb tanta crueltat que el pit els sobressortia d'una manera espantosa, quedant el coll horriblement estirat. Mentre feien aquesta operació com a preludi del seu martiri, es sentia la veu d'una trompeta que manava als soldats estar a l'aguait i prendre com a sospitosos del crim de ser cristians a tots els que veginessin condalder's dels sofriments dels sacerdots o bé presenciessin aquell espectacle amb cara trista o ulls plorosos. Poc després la mateixa veu de la trompeta ordenava als botxins que, en sentir tres campanades, tallessin el cap a les innocents víctimes que amb resignació verament admirable estaven ja preparades pel sacrifici.

Sonk, per últim, la campana i a la primera batallada, les horripilants i cruels espases tallaren aquelles testes venerables que al segon cop es vegeren sodar per terra.

Els cossos estigueren per espai de 24 hores sense sepulcar-se i els caps penjats a tres pals estigueren així tres dies exposats al públic. Molt treballaren els cristians per tal de recollir aquelles venerables despulles que, a còpia de dios, pogueren adquirir per donar-los honrosa sepultura enmig de la foscor de la nit."

Després de la gestió d'algunes personalitats catalanes perquè les restes mortals de Pere Almató poguessin tornar a la seva terra natal, el 6 de jany de 1888, aquestes arribaren a Vic i foren inhumades a l'església de les Dominiques de l'Avenciat, on romangueren fins que foren profanades per la follia iconoclasta del 1936.

Mossèn Jacint Verdaguer va compondre una poesia amb motiu de l'arribada a Vic de les restes de Pere Almató, que finalitza així:

"... Plantar de sants, oh vigatana terra,
segueix florint per nostre Redemptor;
lo miltre nat a Sant Feliu Saserra
fes que no sigui ta darrera flor.

Segueix donant al firmament estrelles,
al temple sant tes roses i clavells,
a la Verge la flor de tos donzelles,
i a Jesucrist la flor de tos donzells".